

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

*Svete mise od ponedjeljka do subote: u 7 i 19 sati
- misa zornica u 6 sati*

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 1 (591), 27. studenog 2022.

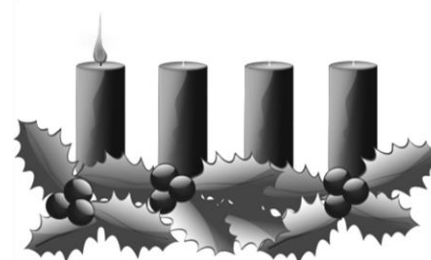
KRALJICA

I. nedjelja došašća

***Bože, obnovi nas,
razvedri lice svoje
i spasi nas!***

***Pastiru Izraelov, počuj,
ti što sjediš nad kerubima, zablistaj,
probudi silu svoju,
priteci nam u pomoć!***

I. čitanje (Iz 2, 1-5), II. čitanje (Rim 13, 11-14a)

Evangelje po Mateju (Mt 24, 37-44)

BUDITE ODGOVORNI ZA SUTRA...

Na početku smo 'Novog vremena', priprave za Božić, ili Došašća. Koliko god se može govoriti o izvjesnom napretku u svijetu ipak se svaki dan pokazuje i drugo lice čovjeka i čovječanstva. Prorok Izaija, a i mi s njime, kao da svake godine obnavljamo 'utopiju' i 'sanjanje' o boljim budućim vremenima. I tako iz godine u godinu. Skrećemo pozornost da Izaijina utopija nije utopija, nego nada koja se treba ostvariti. Nažalost, ona još do danas nije ostvarena.

Ne samo da nema neprijateljstva između 'lava i čovjeka', nego još nema prijateljstva među ljudima. Trebamo li izaći iz svojeg sna, kako poziva pismo Rimljanima, i početi bdjeti, početi biti odgovorni za događanja u svijetu. Bdijte, znači budite odgovorni... Danas je manjak odgovornosti. Kao da svi očekujemo uslugu od drugoga, društva, ustanova, ali da prihvatimo svoju odgovornost za našu i budućnost svijeta, to oklijevamo. Pozivajući nas Isus na odgovornost, bdijenje, ne znače da se osuđujemo, nego da pobudi u nama vjerovanje u sebe. Novost se naviješta s dolaskom Isusa, od Njega koji je došao, koji dolazi i koji će doći. Koliko i koliko puta je pokušano roditi novo nebo i novog čovjeka. Prva Geneza, pa Noina, Mojsijeva... i posljednja koja još traje je Isusova. Ova najnovija, ova naša Nova era, ona je usmjerena na buđenje novoga čovjeka.

Tek s preobrazbom čovjeka može se očekivati preobrazbu svemira. Čovjekova budućnost već sada započinje u njegovom srcu i misli. Novost ne dolazi sama od sebe. Tako i Isus dolazi u otvoreno srce koje prihvaća promjenu i otvorenost. Tek s prihvaćanjem obnove vlastite dubine – srca, može se nadati novom čovječanstvu. Ponavljam, Isus nudi novo 'stvaranje' započinjući od ljudskog srca. Kao što je dah Božji oživio prvog čovjeka Adama, tako Duh Isusov rađa novog čovjeka duha i ljubavi. Tek onaj koji prihvaća ljubav kao princip i koordinatu čovječanstva može očekivati novu budućnost. Ako se ljudi ne promjene u svojoj dubini, uzalud je mijenjati sve izvanjske forme.

Sva nova saznanja (nova naučavanja) izgleda da su preskočila čovjeka kao čovjeka i njegovu dubinu. Sve su novosti (novine) bile izvanjske i zato nisu donijele Novog Čovjeka. Onaj tko očekuje novost (plemenitost,

ljubav, zajedništvo), a čuva 'staro' srce ostat će razočaran. Bolje tehnike za promjenu svijeta nema od ljubavi... Sva imanja svijeta ne stvaraju nova bivstvovanja, zato još nema 'božanskog vremena' – nema Isusa u svemu.

Temelj boljoj budućnosti je u čovjeku, a ne u novim stvarima. Pa zar stvari mogu biti nove?! Na prvi pogled izgleda da jednako žive poštenu i nepošteni, ali u dubini je sasvim drukčije. Poštenu prepoznaju sinove ljudske i sina Božjega, iz dana u dan ulaze u iskustvo novog vremena. Kršćanstvo nije neko pasivno čekanje budućnosti. Ono poziva na aktivni hod prema Naprijed. Zato čovjek kršćanin ne smije stati ravnodušno prema stvarnosti koja se događa.

Dubina njegove duše tjera ga da svijet mijenja započinjući prvenstveno od sebe, od svojeg srca. Beznađe je nebožansko, nekršćansko. Kad su vremena loša, tada su oni koji vjeruju u Boga pozvani da budu nosioci aktivne nade, da otapaju beznađe. Bog će im doći ususret, ako su plemenito raspoloženi.

Čovjek prožet ljubavlju ne može biti u beznađu – njemu svako jutro sviće božansko kraljevstvo. Advent nas svake godine poziva da obnovimo optimističku svijest i da se ne damo utjecaju apokaliptičkih slutnji. Barem ne na religioznoj osnovi. Isus trajno uprisutnjuje Boga u svijetu, u našim srcima.

Također treba imati živu svijest, ponavljam, da smo mi također odgovorni za našu budućnost i budućnost svijeta. U ovome globalnom shvaćanju opasnost je da se odgovornost prenese na neke 'svemoćne', 'neimenovane', političare. 'Svi smo mi odgovorni', davno reče jedan naš pjesnik (V. Gotovac).

Odgovorni smo u Crkvi i svijetu. Bila bi velika zabuna ako bi izvanjski odigrali slavljenje, a u dubini ostali blokirani na neke svoje forme. Festivnost bi trebala izvirati iz srca i odražavati se na kićenjima, ali izgleda da se radi trgovine stvar događa obrnuto, slavi se izvanjski da bi se zakrtilo unutarnju potištenost.

Da, da bi nam se nutrina otvorila Budućnosti, Isusovom dolasku, potrebno je pripremiti se, potrebno je napraviti neke zaokrete. Ako ostajemo na istim pozicijama teško je da nam se otvori nova vizija.. Čovjek je jedno biće, pa je potrebna duhovna i tjelesna priprava.